

Keskiviikko 5. helmikuuta 2014

P7_TA(2014)0081

Asekauppasopimus**Euroopan parlamentin päätöslauselma 5. helmikuuta 2014 asekauppasopimuksen ratifiointista (2014/2534(RSP))**

(2017/C 093/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 2. huhtikuuta 2013 hyväksymän asekauppasopimuksen,
- ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2010 tehdyn neuvoston päätöksen 2010/336/YUTP⁽¹⁾ ja aikaisemmat neuvoston päätökset EU:n toimista asekauppasopimuksen tukemiseksi sekä esityksen neuvoston päätökseksi jäsenvaltioiden valtuuttamisesta ratifioimaan asekauppasopimus Euroopan unionin edun vuoksi (12178/2013),
- ottaa huomioon aseiden hankinnan ja hallussapidon valvonnasta 18. kesäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/477/ETY⁽²⁾,
- ottaa huomioon yhteisön sisällä tapahtuvia puolustukseen liittyvien tuotteiden siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta 6. toukokuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/43/EY⁽³⁾,
- ottaa huomioon kansainvälisen järjestäytyneen rikollisuuden vastaista Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimusta täydentävän, ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden laittoman valmistuksen ja laittoman kaupan torjuntaa koskevan lisäpöytäkirjan (YK:n ampuma-asepöytäkirja) 10 artiklan täytäntöönpanosta ja ampuma-aseiden, niiden osien ja komponenttien sekä ampumatarvikkeiden vientiluvasta ja tuonti- ja kauttakuljetusmenettelyistä 14. maaliskuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 258/2012⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8. joulukuuta 2008 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2007 asekauppaa koskevasta sopimuksesta: yhteisten kansainvälisten standardien laatiminen tavanomaisten aseiden tuontia, vientiä ja siirtoja varten⁽⁶⁾, 13. kesäkuuta 2012 YK:n asekauppasopimusta koskevista neuvotteluista⁽⁷⁾ ja 13. maaliskuuta 2008 aseiden vientiä koskevista EU:n käytännesäännöistä ja neuvoston kyvyttömyydestä hyväksyä yhteinen kanta ja muuttaa käytännesäännöt oikeudellisesti sitovaksi välineeksi⁽⁸⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 ja 34 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 3, 4 ja 5 artiklan,
- ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 207 artiklan 3 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C7-0233/2013),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,

⁽¹⁾ EUVL L 152, 18.6.2010, s. 14.⁽²⁾ EYVL L 256, 13.9.1991, s. 51.⁽³⁾ EUVL L 146, 10.6.2009, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL L 94, 30.3.2012, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.⁽⁶⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 342.⁽⁷⁾ EUVL C 332 E, 15.11.2013, s. 58.⁽⁸⁾ EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 48.

Keskiviikko 5. helmikuuta 2014

- A. ottaa huomioon, että kansainvälinen tavanomaisten aseiden kauppa on liiketoimintaa, jossa liikkuu vuosittain vähintään 70 miljardia dollaria, ja että YK:n laskelmien mukaan lähes miljoona niistä kahdeksasta miljoonasta aseesta, jotka maailmassa tuotetaan päivittäin, katoaa tai varastetaan ja päätyy tavallisesti väärin käsiin ja että joka minuutti maailmassa kuolee yksi ihminen aseellisen väkivallan vuoksi;
- B. ottaa huomioon, että Tukholman kansainvälisen rauhantutkimuslaitoksen mukaan EU:n yhteenlaskettu osuus maailman aseviennistä on 26 prosenttia ja että 61 prosenttia tästä viennistä suuntautuu EU:n ulkopuolelle;
- C. ottaa huomioon, että direktiivin 2009/43/EY antamisesta lähtien puolustustarvikkeiden kauppaa EU:ssa on säännelty EU:n yhteisellä maailmanlaajuisella lupajärjestelmällä ja että EU voi toimivaltansa puitteissa tehdä kansainvälisiä sopimuksia yksinomaiseen toimivaltaansa kuuluvilla aloilla;
- D. ottaa huomioon, että vuonna 2008 vahvistetussa neuvoston yhteisessä kannassa vahvistetaan neljä sitovaa perustetta, jotka voivat johtaa maastavientiluvan epäämiseen, ja neljä muuta perustetta, jotka on otettava huomioon; toteaa, että nämä perusteet eivät estä jäsenvaltioita toteuttamasta tiukempia aseviennin valvontaa koskevia toimenpiteitä;
- E. ottaa huomioon, että ihmisoikeuksien kunnioittaminen on niiden yhteisten arvojen keskiössä, joille Euroopan unioni on rakennettu, ja että perussopimusten mukaan kauppapolitiikan olisi osana EU:n ulkoisia toimia edistettävä ihmisoikeuksien kunnioittamista;
- F. katsoo, että asevientä ei vaikuta ainoastaan turvallisuuteen vaan myös tutkimukseen ja kehittämiseen, innovointiin ja teollisuuden voimavaroihin, kahden- ja monenväliseen kauppaan sekä kestäväan kehitykseen; katsoo, että aseiden saatavuuden lisääntyminen luo epävakautta, joka johtaa usein talouden hidastumiseen ja köyhyyteen; katsoo, että varsinkin kehitysmaiden kanssa käytävä asekauppa johtaa usein korruptioon ja ylivelkaantumiseen ja riistää niiden yhteiskunnilta tärkeitä kehitysvoimavaroja; katsoo, että kansainvälisestä kaupasta voidaan saada paras mahdollinen hyöty kestävien työpaikkojen luomisen, talouskasvun ja kehityksen muodossa, jollei täyden rauhan, turvallisuuden ja vakauden vallitessa, niin ainakin kansainvälisen hyvän hallinnon puitteissa;

Yleisiä huomioita

1. suhtautuu myönteisesti oikeudellisesti sitovaan tavanomaisten aseiden kansainvälistä kauppaa koskevaan asekauppa-sopimukseen, joka tehtiin YK:n alaisuudessa seitsemän vuotta kestäneiden pitkien neuvottelujen jälkeen; muistuttaa, että sopimuksella pyritään vahvistamaan tiukimmat mahdolliset yhteiset kansainväliset normit tavanomaisten aseiden kansainvälisen kaupan sääntelemiseksi ja estämään ja poistamaan tavanomaisten aseiden laitton kauppa kansainvälisen ja alueellisen rauhan, turvallisuuden ja vakauden edistämiseksi sekä inhimillisen kärsimyksen vähentämiseksi; katsoo, että sopimuksen tehokas täytäntöönpano voi merkittävästi lisätä kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja humanitaarisen oikeuden kunnioittamista koko maailmassa; pitää myönteisenä kansalaisjärjestöjen huomattavaa panosta asekauppasopimuksen alusta lähtien sen hyväksymiseen;
2. korostaa, että asekauppasopimuksen onnistuminen pitkällä aikavälillä riippuu mahdollisimman monen valtion osallistumisesta, erityisesti kansainvälisen asekaupan kaikki merkittävät toimijat mukaan luettuina; suhtautuu myönteisesti siihen, että suurin osa YK:n jäsenvaltioista on jo allekirjoittanut sopimuksen, ja kehottaa muita tekemään samoin ja ratifioimaan sen mahdollisimman pian; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa lisäämään ulkoasioita koskeviin tavoitteisiinsa sekä kahdenvälisiin sopimuksiin sisällytettäviin aiheisiin kolmansille maille tarkoitetun kehotuksen asekauppasopimukseen liittymisestä;
3. panee merkille, että joihinkin kauppasopimukseen sisältyy lausekkeitä, joilla edistetään aseiden leviämisen estämistä koskevia tavoitteita ja joukkotuhoiseisiin liittyviä sopimuksia, ja kehottaa siksi komissiota selvittämään, missä määrin nykyisiä ja tulevia kaupan välineitä voidaan käyttää asekauppasopimuksen ratifioinnin ja täytäntöönpanon edistämiseen;
4. korostaa, että laittomat tai sääntelemättömät aseiden siirrot aiheuttavat inhimillistä kärsimystä ja ruokkivat aseellisia konflikteja, epävakautta, terrori-iskuja ja korruptiota, joiden seurauksena sosiaalis-taloudellinen kehitys vaarantuu, sekä demokratiaan ja oikeusvaltioperiaatteeseen, ihmisoikeuslainsäädäntöön ja kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen kohdistuvia loukkauksia;

Soveltamisala

5. pitää valitettavana, että sopimuksessa ei esitetä yhteistä ja täsmällistä määritelmää tavanomaisille aseille ja että sitä sovelletaan ainoastaan kahdeksaan asekatgoriaan, jotka vahvistetaan 2 artiklan 1 kohdassa, ja että se ei sisällä myöskään luetteloa, jossa kuvattaisiin kuhunkin katgoriaan kuuluvat konkreettiset asetyypit; pitää kuitenkin myönteisenä laajojen katgorioiden käyttöä sen määrittämiseksi, millaisista aseista on kyse; on erityisen tyytyväinen siihen, että sopimukseen sisältyvät pienaseet, kevyet aseet, ampumatarvikkeet, ammuksat, osat ja komponentit; kehottaa sopimusvaltioita

Keskiviikko 5. helmikuuta 2014

tulkitsemaan kunkin kategorian mahdollisimman laajassa merkityksessä kansallisessa lainsäädännössään; pitää valitettavana, että sopimuksen soveltamisalaan eivät sisälly aseistetut etäohjattavat ilma-alusjärjestelmät (miehittämättömät lennokit);

6. pitää valitettavana, että sopimuksen ulkopuolelle jää tekninen apu, joka sisältää korjaamisen, ylläpidon ja kehittämisen; ottaa huomioon, että nämä toimet on sisällytetty EU:n säännöksiin;

7. kehottaa jäsenvaltioita selvittämään, että sopimuksen 2 artiklan 2 kohdassa mainittua termiä ”siirto” sovelletaan lahjoihin, lainaukseen ja vuokraukseen ja kaikenlaisen muuhun siirtoon ja että siksi nämä toimet kuuluvat sopimuksen soveltamisalaan;

8. kehottaa sopimusvaltioita viennin valvonnan ja asekauppasopimuksen 6 artiklan (Kiellot) ja 7 artiklan 1 kohdan (Vienti ja viennin arviointi) täytäntöönpanon yhteydessä kiinnittämään enemmän huomiota hyödykkeisiin, joita voidaan käyttää sekä siviili- että sotilastarkoituksiin, kuten valvontateknologia, ja vastaavasti varaosiin ja tuotteisiin, joita voidaan käyttää kybersodankäyntiin tai muihin kuin kuolemaan johtaviin ihmisoikeusrikkomuksiin, ja suosittaa tarkastelemaan mahdollisuutta laajentaa asekauppasopimuksen soveltamisala koskemaan asevientiin liittyviä palveluja ja kaksikäyttöhyödykkeitä ja -teknologiaa;

9. suhtautuu myönteisesti määräyksiin, joilla pyritään estämään aseiden siirto laittomille markkinoille; panee kuitenkin merkille, että sopimusvaltioille on jätetty paljon liikkumavaraa aseiden siirtoa laittomille markkinoille koskevan riskin suuruuden määrittelyssä; pitää valitettavana, että kyseiset määräykset eivät koske ammuksia, osia eivätkä komponentteja, ja kehottaa sopimusvaltioita, erityisesti sopimusvaltioihin kuuluvia EU:n jäsenvaltioita, korjaamaan tämän asian kansallisissa laeissaan vuonna 2008 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan mukaisesti;

10. on tietoinen aseteollisuuden merkityksestä kasville ja innovoinnille sekä sen perustavasta asemasta keskeisten valmiuksien toimittajana; muistuttaa valtioiden legitiimeistä intresseistä hankkia tavanomaisia aseita, harjoittaa itsepuolustus-oikeuttaan sekä tuottaa, viedä, tuoda ja siirtää tavanomaisia aseita; muistuttaa myös, että on sopimusvaltioiden edun mukaista varmistaa, että aseteollisuudessa noudatetaan kansainvälistä oikeutta ja sitovia asevalvontajärjestelmiä, jotta voidaan säilyttää ja turvata demokratian peruseriaatteet, oikeusvaltio, ihmisoikeudet ja humanitaarinen oikeus sekä edistää konfliktien ehkäisyä ja ratkaisua;

11. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa edistämään sitovien käytännösääntöjen laatimista puolustus-tarvikkeiden kaupan alalla toimiville yksityisille toimijoille yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n suuntaviivojen mukaisesti; kannustaa voimakkaasti Euroopan aseteollisuutta edistämään täytäntöönpanoa tukevia toimia avoimella ja läpinäkyvällä tavalla tarvittaessa myös julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden avulla ja lisäämään sääntöjen noudattamista erityisesti vastuuvollisuutta koskevilla tiukemmilla velvoitteilla ja laittomien aseiden siirtojen estämistä koskevaan vastuullisuuteen perustuvalla velvoitteella;

Perusteet ja kansainväliset normit

12. korostaa sopimusvaltioille asetettujen sopimusvelvoitteiden merkitystä, sillä sopimusvaltioiden on otettava käyttöön kansallinen valvontajärjestelmä aseiden siirtoja varten (vientit, tuonti, kauttakulku, uudelleenlastaus ja välitystoiminta);

13. suhtautuu erityisen myönteisesti siihen, että siirto on kielletty, jos valtio on luvan antamisen aikaan tietoinen siitä, että aseita käytettäisiin kansanmurhaan, rikoksiin ihmisyyttä vastaan tai sotarikoksiin;

14. suhtautuu myönteisesti siihen, että useiden aseiden siirron valvontaa koskevien alueellisten sopimusten ja välineiden mukaisesti, vuonna 2008 vahvistettu neuvoston yhteinen kanta mukaan luettuna, aseiden siirto ei laajasti ottaen ole sallittua, jos sopimusvaltio arvioi, että on huomattava riski siitä, että aseet vaarantavat rauhan ja turvallisuuden tai että niitä käytetään 1) humanitaarisen oikeuden loukkaukseen, 2) ihmisoikeuslainsäädännön rikkomiseen, 3) järjestäytyneeseen rikollisuuteen tai 4) terrorismiin; kannustaa kaikkia sopimusvaltioita laatimaan yksityiskohtaiset ohjeet, jotta näitä perusteita sovellettaisiin täsmällisesti ja johdonmukaisesti;

15. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että EU:n välineet, joilla säännellään aseiden liikkumista (vientit, siirto, välitystoiminta ja kauttakulku), ovat EU:n tason institutionaalisten rakenteiden ja täytäntöönpanomekanismien kannalta yhdenmukaisempia strategisten välineiden kanssa (neuvoston yhteinen kanta 2008/944/YUTP, kaksikäyttötuotteita koskeva asetus (EY) N:o 428/2009, ampuma-asepöytäkirjan 10 artiklaa koskeva asetus (EU) N:o 258/2012 sekä perussopimuksen 218 artiklan mukaiset kohdenetut toimet), jotta voidaan välttää oikeudellinen epävarmuus ja liiallisten lisäkustannusten koituminen asianomaisille EU:n talouden toimijoille;

16. pitää myönteisenä vaatimusta siitä, että sopimusvaltioiden on otettava huomioon luvan myöntämistä koskevassa päätöksenteossa se vaara, että siirrettävillä aseilla voidaan tehdä sukupuoleen perustuvia vakavia väkivallantekoja tai naiseen ja lapsiin kohdistuvia vakavia väkivallantekoja tai helpottaa niiden tekemistä;

Täytäntöönpano ja raportointi

17. korostaa, että sopimuksen tehokas ja luotettava täytäntöönpano on tärkeää ja sopimusvaltioiden velvollisuudet on määriteltävä selvästi; huomauttaa tässä yhteydessä, että sopimusvaltioille on jätetty paljon tulkinnanvaraa;

18. panee merkille, että sopimus ei velvoita arvioimaan jännitteiden tai aseellisten konfliktien olemassaoloa kohdemaassa eikä siinä myöskään oteta huomioon kohdemaan kehitystasetta;

19. panee merkille, että sopimusvaltiot ovat velvollisia raportoimaan vuosittain tavanomaisten aseiden viennistään ja tuonnistaan; vaatii voimakkaasti, että raportit asetetaan pääsääntöisesti julkisesti saataville; kehottaa tämän mukaisesti jäsenvaltioita sitoutumaan avoimuuteen ja julkaisemaan vuosittaiset aseiden siirtoa koskevat raporttinsa odottamatta, että kaikki noudattavat tätä periaatetta;

20. katsoo, että täysimittainen avoimuus riippuu suuresti vastuuvollisuudesta parlamenteille, kansalaisille ja kansalaisjärjestöille, ja kehottaa laatimaan avoimuusmekanismien, joka mahdollistaa kansalaisten ja järjestöjen osallistumisen viranomaisten pitämiseksi vastuuvollisina;

21. painottaa kansallisten parlamenttien, kansalaisjärjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan tärkeää roolia asekauppasopimuksessa sovittujen normien täytäntöönpanossa ja niiden noudattamisen valvonnassa kansallisella ja kansainvälisellä tasolla sekä avoimen ja vastuuvollisuuden perustuvan valvontajärjestelmän vakiinnuttamisessa; kehottaa siksi tukemaan (myös taloudellisesti) kansainvälistä, avointa ja vankkaa valvontamekanismia, jolla vahvistetaan parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan roolia;

22. suhtautuu myönteisesti kansainvälistä yhteistyötä ja avunantoa koskeviin määräyksiin sekä vapaaehtoisen rahaston perustamiseen niiden sopimusvaltioiden avustamiseksi, jotka tarvitsevat tukea sopimuksen täytäntöönpanossa;

23. suhtautuu lisäksi myönteisesti perustettuun sopimusvaltioiden konferenssiin, joka kutsutaan koolle säännöllisesti, jotta voidaan tarkastella uudelleen sopimuksen täytäntöönpanoa ja muun muassa varmistaa, että sopimus kattaa uusien aseteknologioiden kaupan;

EU ja sen jäsenvaltiot

24. panee merkille, että EU ja sen jäsenvaltiot ovat johdonmukaisesti tukeneet kansainvälistä prosessia kansainvälistä asekauppaa koskevien yhteisten sitovien sääntöjen vahvistamiseksi; suhtautuu myönteisesti siihen, että kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet sopimuksen; odottaa jäsenvaltioiden ratifioivan sen nopeasti heti kun Euroopan parlamentti on antanut hyväksyntänsä;

25. kehottaa siksi puheenjohtajavaltio Kreikkaa asettamaan etusijalle asekauppasopimuksen ratifioinnin ja täytäntöönpanon sekä raportoimaan niistä säännöllisesti Euroopan parlamentille; kehottaa jäsenvaltioita panemaan asekauppasopimuksen täytäntöön joutuisasti, tehokkaasti ja yhdenmukaisesti koko EU:ssa ja jatkamaan samalla vuonna 2008 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan täysimääräistä täytäntöönpanoa EU:n yhteisten, aseviennin valvontaa koskevien normien tämänhetkisenä perustana;

26. muistuttaa jäsenvaltioita niiden yhteisestä vastuusta soveltaa ja tulkita asevientä koskevaa vuonna 2008 vahvistettua neuvoston yhteistä kantaa yhdenmukaisesti ja yhtä tiukasti;

27. kehottaa jäsenvaltioita täyttämään sekä EU:n että YK:n raportointivelvollisuudet avoimuuden ja täydentävyyden nimissä ja edistämään avoimuutta sekä aseiden siirtoja ja aseiden siirtoa laittomille markkinoille koskevien tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa maailmanlaajuisesti;

28. suhtautuu myönteisesti EU:n aktiiviseen rooliin asekauppasopimusta koskeneissa neuvotteluissa; pitää kuitenkin valitettavana, että asekauppasopimukseen ei sisälly määräyksiä, jotka mahdollistaisivat sen, että EU tai muut alueelliset organisaatiot voisivat olla sopimuksen sopimuspuolia; korostaa, että alueellisten organisaatioiden on omaksuttava aktiivinen rooli asekauppasopimuksen täytäntöönpanossa, ja kehottaa sisällyttämään asekauppasopimukseen mahdollisimman pian määräyksiä, jotka mahdollistaisivat sen, että EU tai muut alueelliset organisaatiot voisivat olla sopimuksen sopimuspuolia;

Keskiviikko 5. helmikuuta 2014

29. pitää myönteisenä sitä, että sopimuksen mukaan valtiot ovat velvollisia esittämään vuosittain raportin sekä viennistään että tuonnistaan (13 artiklan 3 kohta); pitää tätä hyvin myönteisenä asiana, joka lujittaa valtioiden välistä luottamusta, koska ne saavat tällä tavalla tietoa toisten valtioiden aseostoista;
30. kehottaa komissiota esittämään kunnianhimoisen ehdotuksen neuvoston päätökseksi asekauppasopimuksen täytäntöönpanoa koskevasta EU:n tukimekanismista;
31. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan kolmansia maita, jotka tarvitsevat apua sopimusvelvoitteiden täyttämässä; pitää tässä yhteydessä tervetulleina 16. joulukuuta 2013 kokoontuneen ulkoasiainneuvoston päätelmiä, joiden mukaisesti sopimuksen nojalla perustettavaan vapaaehtoiseen rahastoon myönnetään 5,2 miljoonaa euroa EU:n talousarviosta;
32. korostaa, että mahdollisia täytäntöönpanoa tukevia toimia olisi koordinoitava tiiviisti muiden rahoittajien sekä asekauppasopimuksen muiden sopimuspuolten toiminnan kanssa, tutkimuslaitosten ja kansalaisjärjestöjen näkemykset, kuten YK:n asekaupan sääntelyä koskevan yhteistyön tukivälineen (UNSCAR) puitteissa rahoitettujen järjestöjen näkemykset, olisi otettava huomioon ja paikallisen kansalaisyhteiskunnan osallistumista olisi tuettava;
33. kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa suunnittelemaan ja toteuttamaan asekauppasopimusta koskevan johdonmukaisen tiedotusohjelman yhdistämällä siihen asekauppasopimuksen sopimuspuolten kaikki nykyiset toimet ja hyödyntämällä niitä ja ottamalla huomioon paikallisten kansalaisjärjestöjen valistustoimet sekä muiden rahoittajien ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen tiedotustoimet kiinnittäen asianmukaista huomiota tällä alalla saatuihin kokemuksiin;
34. kiinnittää huomiota määräykseen sopimuksen muuttamisesta viime kädessä sopimusvaltioiden kolmen neljäsosan enemmistöllä, mikäli se olisi tarpeen, ja kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita hyödyntämään tätä määrystä tulevaisuudessa lujittaakseen edelleen normeja ja poistaakseen aukkoja; kehottaa komissiota edistämään siihen asti kahdenvälisiä ratkaisuja sopimuksiin perustuvissa kauppasuhteissa;
35. kehottaa Kreikan parlamenttia Kreikan toimiessa EU:n neuvoston puheenjohtajavaltiona sisällyttämään asekauppasopimuksen ratifiointia ja vuonna 2008 vahvistettua neuvoston yhteistä kantaa koskevat asiat yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa sekä yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa käsittelevän parlamenttien välisen konferenssin esityslistalle;
36. kehottaa neuvostoa antamaan jäsenvaltioille luvan ratifioida asekauppasopimuksen EU:n edun mukaisesti, koska asekauppasopimus koskee sekä EU:n yksinomaiseen toimivaltaan että kansalliseen toimivaltaan kuuluvia asioita;

o

o o

37. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, jäsenvaltioiden parlamenteille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle ja Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.
-